శ్రీమద్గురు పాదారవిందాభ్యాంనమః.

శ్రీ మ ద ద్వై త ర హ స్య ము.

నేను చిన్నతనమునుండియు శ్రీమద్వేదాంత సారామృత పాన పరవశులగు సాందీప-శ్రీకృష్ణ-శ్రీధర- చిన్నగురు-భీమగురు - సుందరరామగురు- శ్రీశంకరాచార్య- వేమన- శివరామదీక్షిత- శ్రీమదప్పయ -దీక్షితాది గురుపరంపరాగత ప్రభావాతిశయములగు జగద్గురు విశ్వనాథావధూత స్వాములవారి పాదపద్మ సన్నిధాన సన్నివాస సత్ప్రభావంబున దూరీకృత సకలదురితుండనై యమ్మహామహునిచే నించుకబోధితుండనై తదీయ గురువర స్నేహ ప్రవర్ధిత జ్ఞానదీపాంకురంబున నాకన్నయర్థంబు నా స్నేహ బృందమునకుఁ దెలియఁజేయుట యుక్తంబనియెంచి నాకుం దోఁచిన పగిది సకలముముక్షుజనతారకం బగునట్లు వేమనాదులు చెప్పిన పద్యముల వడువునఁ బద్యరూపముగఁ జెప్పినఁ బాఠకులకు బహూపయోగంబుగ నుండునని తేట తెనుగు మాటలతోఁ గొంత గ్రంథము వ్రాసి యస్మద్గురు వరులచేఁ బరిష్కరింపించి తదాజ్ఞానుసారముగ నిపుడీ గ్రంథమును బ్రచుర పఱచి నాఁడను. సజ్జనులెందఱి సారముచే గ్రహింతు రని నమ్ముచున్నాఁడను.

రెడ్డి - వేంకట సుబ్రహ్మణ్యము.

శ్రీ ర స్తు.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీరామ మూర్తయే నమః.

శ్రీగురు చరణార విందాభ్యాన్నమః.

అ ద్వై త ర హ స్య ము.

క॥ శ్రీలక్ష్మీశ జనార్దన । పాలిత వరభక్తజా
ల భావనలోలా । చాలిత దుఃఖసమూహా । శ్రీలాలిత
హృదయధామ శ్రీరఘురామా॥ (౧)

గీ॥ శ్రీరమానాథ గురువర చిన్మయాత్మ । వరద
వైకుంఠ వామన వాసుదేవ । అచ్యుతానంద గోవింద
హరి ముకుంద । నిన్ను దలంచుచుఁ గృతిసేతు నిర్మ
లాత్మ॥ (౨)

గీ॥ రక్తసిత కృష్ణరుచి నేకయుక్తి మెప్పి । బ్రహ్మ
రుద్ర రమేశులై పరగుచున్న । త్రిపుటికవ్వల మెఱసె
డు తేజమెంచి । దీనికంటె పరంబైన వానినెంతు॥ (౩)

గీ॥ దేహమందు నటించు నాసోహమెంచి । పం
చకళలకు నవ్వలి పరముగాంచి । దశవిధంబుల నాద
ముల్ దగభజించి । దానిఁదెలిపెడు తెలివినెంతయు
నుఁ దెలిసి । కృతియొనర్చెద గురునకుఁబ్రీతిఁగాఁగ॥ (౪)

గీ॥ బాల్యమున నాకుఁ దారక పరమ మంత్ర । జపము నేరిపి ప్రోచిన సద్గురుండు । క్షితిని నయ్యల సోమయాజి కులవర్యుఁ । డైనశ్రీపాపయార్యుని న భినుతింతు॥ (౫)

గీ॥ విశ్వనాథావధూతను వినుతి జేసి । పూజ లొనరించి మదిని సంపూర్ణభక్తి । వెలయగా దత్త దాలభోజములకు మ్రొక్కి । మరియు బుధకోటికెల్ల నమస్కరించి॥ (౬)

గీ॥ శ్రీకరంబుగ రెడ్డి వంశైక భూషణుండ నానెప్పు బ్రహ్మయాఖ్యుండు గనియె। నాత్మసతినైన శేషాంబయందు మమ్ము । బుత్రకుల నేశ్వరను నొక్కపుత్రి నతఁడు॥ (౭)

గీ॥ అందు రెండవ వాఁడనై యలరుచుండ । నవనివేంకట సుబ్బరాయుండ నంగ । నెగడు శ్రీరామభక్తుండ నిర్మలుండ । సముచితాద్వైత విద్యావిచారపరుఁడ॥ (౮)

ఆ॥ అయిన నామనంబునందు సీకంకితం । బొప్ప నట్టు లేనుజెప్పఁబూని । యున్న పద్యసమితి మన్నించి వినుము శ్రీ। రఘుకులాబ్ధి సోమ రామనామ॥ (౯)

గీ॥ శ్రీగణాధీశు సురనుతు శేష భూషుఁ । పార్వతీసుతు విఘ్నేశుఁ బరమపురుషు । నేనుమదినుంచి మిము నెంతు నిశ్చయముగ । రఘుకులాంభోధి సోమ శ్రీరామ నామ॥ (౧౦)

ఆ॥ ఇల్లుజొచ్చి కుక్కయిడిన దొంతులుగూల్చు।

నట్టి కుకవి తప్పు లరయుఁ గృతిని । తప్పులున్నది
ద్దు దగసత్కవీంద్రుండు । రఘుకులాబ్ధి సోమ రా
మ నామ॥ (౧౧)

గీ॥ శ్రీకరంబుగ గురుకృపఁ జెందుకొనుటకు । రా
మనీమూర్తి మదిలోనఁ బ్రేమనిల్పి । పూజలొనరిం
చి నిన్నిచే బొగడుచుండు । రఘుకులాంబోధి సో
మ శ్రీరామనామ॥ (౧౨)

గీ॥ శ్రీకరంబైన బ్రహ్మంబుఁ జెందుకొనుటకు । స
ద్గురుస్వామి నామది సన్నుతించి । గీతత్రిశతినిఁ జె
ప్పెదఁ గీర్తి మెఱయ । రఘుకులాంబోధి సోమ శ్రీ
రామనామ॥ (౧౩)

గీ॥ పంచవింశతి తత్త్వముల్ పరగఁజూచి । ధరణి
షడ్వింశకుని మదిఁదలఁచి మ్రొక్కి । పరమపథమైన
బ్రహ్మంబు బయలుసేతు । రఘుకులాంబోధి సోమ
శ్రీరామ నామ॥ (౪౧)

గీ॥ ఆత్మతానన్న భావంబు నరయలేక । యొండ
వాశల మంచున సేపుదరిగి । వాయువునుఁ బట్టి
కూర్చున్న మాయదెగునె । రఘుకులాంబోధి సోమ
శ్రీరామ నామ॥ (౧౫)

ఆ॥ ఆత్మమంత్ర మహిమ యాత్మయందగలియు ।
బాహ్యమంత్ర మహిమ ప్రకృతిఁ గలియు । బా
హ్యమంత్ర మిపుడు పరమని జూచితి । రఘుకులాబ్ధి
సోమ రామ నామ॥ (౧౬)

అ॥ ఆగ్గురురులఁ గొంటియాత్మ తత్త్వంబుఁదా ।

రరయ లేనిమనుజులవనిలోన । ముక్తిగనక మోహాసక్తు
లై చెడుదురు। రఘుకులాబ్ధిసోమ రామనామ॥ (౧౭)
ఆ॥ దశవిధేంద్రియముల వశముసేయక యున్న।
శశినిబోలు జ్యోతివశమె చేరఁ। దద్విధంబు నీదుదయ
లేక గల్గునే। రఘుకులాబ్ధిసోమ రామనామ (౧౮)
ఆ॥ రాజగుహ్యమైన రాజయోగంబును। శ్రద్ధతో
డ సురులుసలుపలేక। యడవి జరుగఁ దిరుగ నందవచ్చు
నె ముక్తి। రఘు కులాబ్ధిసోమ రామనామ॥ (౧౯)
గీ॥ రాజయోగంబు బూని నిరంతరంబు। మూ
డు యోగపదంబుల ముక్తిగనని। తీర్థవాసులు మో
క్షంబు తెరువు గనిరె। రఘుకులాంభోధి సోమ శ్రీ
రామ నామ॥ (౨౦)
గీ॥ అవని ఖేచరి భూచరి యనగ మధ్య। మంబ
నంగ షణ్ముఖియు శాంభవి యనంగ। నైదు లక్ష్య
ములేఁ గన్నులారఁగంటి। రఘు॥ (౨౧)
ఆ॥ సద్గురు ప్రసాద సరణిచే నీవైదు। లక్ష్య
ముల నెఱింగి లక్ష్యమొంద। వలయుగాని శాస్త్రవై
ఖరి గనరాదు। రఘు॥ (౨౨)
ఆ॥ ముక్కు కనులు చెవులు ముకుళించి ద్వాద
శాబ్జ। మధ్యమందు దృష్టి మలచి నిలిపి। చూడవ
ణ్ముఖియన సొంపొంద ముద్రగాను॥ రఘు॥ (౨౩)
గీ॥ అంతరంగంబునందు నిరంతరంబు। దృష్టి నీక్షిం
చు వారికిఁ దృష్టి దీర। నీదుపదమిచ్చి ప్రోతువు ని
గమవినుత। రఘు॥ (౨౪)

గీ॥ ఘనదివాకాశ మందున గానుపించు। ఘం
టవలె మ్రోయు రవమిగా నుండెఁజెవ్రుల। వింటిన
నుబ్రోవుమని వేఁడఁకొంటినిన్ను।రఘు॥   (౨౫)

గీ॥ అరయ నాదం బకారం బనంగనొప్పు। మిం
చుకళను నకారంబటంచు దెలిసి। బిందువునుకార
మంచు సంప్రీతిదలఁతు।రఘు॥   (౨౬)

గీ॥ అరయ నీమూడు వర్ణంబులన్నూరఁగూడి గొఘ
నత్రరోంకార వర్ణంబుగాఁగనొప్పె। నట్టివర్ణంబునీవ
నియాత్మ నెంచుటకు।రఘు॥   (౨౭)

గీ॥ ప్రణవనాద రసామృత పానరతుని। గనిన
యంతనె దోషముల్ గడచుంగు। నంచుదర్శించు
చుందుర్ మహాత్మ్యవరులు।రఘు॥   (౨౮)

గీ॥ కన్నుగవ దేశికుని యాజ్ఞఁగాంచిమూరి। బొ
మఁనడుమ్ము వెళవ్వయొకమలమందు। దృష్టినిలుపుచుఁ
గాంతు నీ తేజమచట।రఘు॥   (౨౯)

ఆ॥ రెండుపాలు లెపుడు రేబగల్ భ్రూమధ్య।
దేశమునకు మలచి తేజముఁగను। చైత్యమెఱుగువా
రికవి గదామోక్షుఁబు।రఘు॥   (౩౦)

ఆ॥ అరసి చూచుచుంటి నాకాశపంచకా। ద్యం
తరమున నున్న హంస మహిమ। నిట్టిపరమ హంస
మీవని పట్టితి।రఘు॥   (౩౧)

ఆ॥ ఫాలముననను దృష్టి బాగుగా నిల్పుచు। క
నులమిత్రవహ్ని కమలవైరి। మండలముల నడుమ
నుండిన నినుఁజూతు।రఘు॥   (౩౨)

ఆ॥ అట్టి మండలత్రయాంతరమున నిండు। చం
దమామ పోల్కి నందముగను। వెలుగుచుండు నిన్ను
వినుతింతు నేత్రపాద్ము ।రఘు॥ (33)

గీ॥ వసుధనివ్వరిములువలె నసదుగనుచు। పీత
మైయణురీతి నెప్పుడు వెలుంగు। జూతుననిశంబు
నవ్యయసుఖముఁ గోరి ।రఘు॥ (34)

ఆ॥ హంస మార్గ మెప్పు డరసి శోధింపక। య
డవులను జరింతురజ్ఞులెల్ల। నుఱకచిరుగగాని ధారు
కునో మోక్షంబు ।రఘు॥ (35)

ఆ॥ బిందువనిన బుద్ధివృత్తి ద్వాదీపింప। ఛందు
నాద దశకమరయఁ దోచు।ఏనివలన కళయువిశదమై
కాన్పించు ।రఘు॥ (36)

ఆ॥ హంసతత్వ మవనినభ్యసించిన వారి। యఘ
ము లుడిపి రచిసుఖాప్తి నొసఁగు। నట్టిసుఖముగోరర
క్కటా జనులేమొ ।రఘు॥ (37)

ఆ॥ సోహమనిన పల్కు శోధింపరజ్ఞులు। పర
ము దమకు నెట్లుబడయవచ్చు। దాని యర్థమెపిలఁ
దలపోయ లేకున్న ।రఘు॥ (38)

ఆ॥ ఆరు కమలములను హంస వర్తించును। వె
లయు నిర్వదొక్క వేల యారు। నూరుమాటలట్టి నీ
రహస్యముగంటి ।రఘు॥ (39)

ఆ॥ మొదటి చక్రమహిమ ముదముతో జూచి
న। వశపసాక్షరముల వరలునందు। నెనగు గజము
ఖుండపీవె కాఁదలతును ।రఘు॥ (40)

గీ॥ ఆరు రేకులతోడుత నమరిరక్త । కాంతిజెలు
నొందు రెండవ కమలమందు । పద్మజుఁడన వెలు
గొందు ప్రభుడవీవె ।రఘు॥   (౪౧)

గీ॥ దశదళో పేతమై చూడదనరు నాభి । కమల
మదియును ఘణిపూరకంబన్నంగ । నందువిష్ణుస్వరూ
పుండ వగుదువీవె ।రఘు॥   (౪౨)

ఆ॥ పడున్నైదు రేకు లెసగుచున్నుండున । నాహ
తాఖ్య మెరయునట్టి యబ్జ । మందు రుద్రమూర్తి వగు
చు గ్రీడింతువు ।రఘు॥   (౪౩)

ఆ॥ ఆరుపదియు రేకులమర కంఠప్రదే । శమున
వెలయు శుద్ధ కమలమందు । నాత్మరూపి వగుచునల
రెదు నినుఁ గొల్తు ।రఘు॥   (౪౪)

గీ॥ రెండు రేకులతో గూడినిండు రుచుల । నెగ
డు భ్రూమధ్య కమలకర్ణికఁ జెలఁగు । నట్టిపరమా
త్మవీవని యభినుతింతు ।రఘు॥   (౪౫)

గీ॥ బ్రహ్మరంధ్రమునను సహస్రారమగుచు । బ్ర
జ్వరిల్లెడు చక్రాంతరంబునందు । ఘనత గురుమూర్తి
వైయొప్పు నిను భజింతు ।రఘు॥   (౪౬)

గీ॥ ఆసహస్రార చక్రమందరసి చూడ । సూర్య
చంద్రాఖ్య నాడులు సొంపుమీర । గుడినెడమగూ
డి వర్తించుఁ గుఱుతులివియె ।రఘు॥   (౪౭)

ఆ॥ అర్కశశుల నడుమ నాత్మస్వరూపమై । మె
రయుచుండు బ్రహ్మనాడి మీఱి । యదిసుషుమ్న
యంచు నభినుతింతురు బుధుల్ ।రఘు॥   (౪౮)

ఆ॥ అజప హంసలోన ననిశంబు శోధించి। ద్వి
దళకమలము నను గుదురు కలది। నీదు పాదయుగ
ము నేని దెప్పు పూజింతు ।రఘు॥ (౪౯)

గీ॥ అంగమున నస్న యాదించు వరసి చూడ। లిం
గమందున నాదంబు లీనమైన। తత్కృతానంద మీ
వని తలపుఁ గంటి।రఘు॥ (౫౦)

గీ॥ హరికళాధ్వనుల హరహమూర్తిఁ గూర్చి।
రూపమొక్కటిగాఁ జేసి రూఢిగలది। తాన్నుస్త్వన్నం
చుఁ దెలిసితిఁ దలపులోన।రఘు॥ (౫౧)

గీ॥ సాంఖ్య యోగంబు। దల్లప నిస్సంశయ్యుఁబుఁ
గూర్పకమనస్క భావంబు జేర్పరాదు। గానఁ దన్మా
ర్గమునఁ దానిఁ గాంతు మదిని।రఘు॥ (౫౨)

గీ॥ నిర్భరంబుగ బుద్ధిని నిల్పి జూడ। రేమి పా
పంబు వచ్చునో యేమి పోనో। చూడఁ జూడ గనిన్న
ను జూతురు గద।రఘు॥ (౫౩)

ఆ॥ ఆరుమూడు గట్టి యమలతత్త్వముఁ గాంచ।
కష్టపెట్టెదరు రకట యజ్ఞజనము। లారు భావమునను
నడగింప నేరరో।రఘు॥ (౫౪)

ఆ॥ అంతరంగ నిలయు నాత్ముని జూడక। చిం
తయనేటు నడవి చిక్కుపడుట। వింత కాదె నిన్ను వె
దుక లేర జ్ఞాలు।రఘు॥ (౫౫)

ఆ॥ అనిలమానసముల హంసను గూర్చియు। నె
ప్పుడజప నూత్ర మెఱుఁగ రకట। యెఱుఁగకున్న
నెట్లు దొరకును మోక్షంబు।రఘు॥ (౫౬)

ఆ॥ పరమగురుని పాద సరసిజంబులు జేరి । వా
దభేదములను వదలి బ్రహ్మా । నాదమాలకించి మో
దమందఁగవలె ।రఘు॥ (౪౫)

ఆ॥ ఈరహస్య మెఱుఁగకే పోకఁబోయినఁ । జి
త్తశుద్ధిగాదు చింతబోదు । పెక్కుత్రోవలున్న । ని
క్కంబుగనవలె।రఘు॥ (౪౬)

ఆ॥ చింతవ్రావకున్న జిక్కునా మోక్షఁబెపిం
తయునెడు కాననారితరమునఁ । గామ మృగముచేత
గ్రసింపఁబడుఁగాని ।రఘు॥ (౪౭)

ఆ॥ అనిలమానసములహంసను గూర్చినై।యా
రుచక్రములను ననవరతము । నాడుచున్నయట్టి హం
సంబు నీవెకా ।రఘు॥ (౬౦)

ఆ॥ పూరకంబులోన పొందు హాకారంబు। కుం
భకంబు బిందుకూటమయ్యె । రేచకమునకార సూ
చకమాగదా ।రఘు॥ (౬౧)

ఆ॥ పలనాసలుడిగి సీలతో యదమధ్య। నిగమ
వీధినున్న నిన్నుగాంచ । రజ్జులాసలుడుగ కబ్బునా
మోక్షంబు ।రఘు॥ (౬౨)

గీ॥ అలసహస్రారమందున్నయట్టిపరముఁ। జూ
డనేరక శిలలందు జూచిరేని! మగుడజన్మంబు గల్గదే
మానవులకు!।రఘు॥ (౬౩)

గీ॥ పండువెన్నెలలోపల పరమమగుచు । నిండు
కున్నట్టి బ్రహ్మాంబోకండ దాన। నైక్యభావంబుగాంచు
నయ్యార్య పదముఁ ।రఘు॥ (౬౪)

గీ॥ వేయిప్రేకుల పద్మమును వెలుఁగుచున్న। కాం
తఁజూడని వారికిఁ గలదె ముక్తి। జూచువారిని జాలక
వఁ జూతురకట।రఘు॥ (౬౪)

ఆ॥ తర్కశాస్త్రశేవధిఁ దరచి శోధించిన। ప
రమపదము తనకు బట్టువడునె। యప్రతర్క్య మనె
డు నాశ్రుతి దెలియక।రఘు॥ (౬౬)

గీ॥ నీలతోయదాంతరమున జాలదీప్తి। మెఱ
యు సౌదామినీ వల్లికరణి నుండు। నిర్గుణత్వంబె
శ్రుత్యంత నిగదితంబు।రఘు॥ (౬౭)

ఆ॥ పూర్వసాంఖ్యమెల్లఁబోలియుంచి యుత్తర।
సౌమ్య సాంఖ్య యోగసరణి దెలిసి। పరముఁజూచు
వారు పరికింప యోగులు।రఘు॥ (౬౮)

గీ॥ అంతరాంతర త్రిపుటిలో ననవరతము। జూ
చి శోధించి శోధించి చోద్యమంట। యదియె తానన్న
వారలే యాత్మవిదులు।రఘు॥ (౬౯)

గీ॥ దేహగేహాది మోహంబుఁ ద్రెంచివైచి। సో
హమనియెడు నాగమసూక్తిఁ దెలిసి। కడకు గైవల్య
పదవిని గందురెపుడు।రఘు॥ (౭౦)

ఆ॥ నదులుమూటికవల నాతిఁజూచినవారు। కో
టిపనులుసేయఁ గోరబోరు। జ్యోతిలోనగలసి జ్యో
తితామగుదురు।రఘు॥ (౭౧)

గీ॥ నాల్గురంగుల కావల నాఁతియుండు। నాఁ
తినెఱిఁగినవారలు నీతిపరులు। నీతిలేకున్న జ్యోతిని
జూతురెట్లు।రఘు॥ (౭౨)

ఆ॥ పాపనంటియున్న పరముదాఁజూచిన । పాపపుణ్యములను బాపుచుండు । పాపపుణ్యములను బరిమార్పఁబరమౌను ।రఘు॥ (౨౩)

ఆ॥ నీలమేఘమందు నిక్కంబుజూచిన । కాలయముని బాధఁగడకుఁ ద్రోయు । మూలనున్న జ్యోతి మేలుగాఁ బొందును ।రఘు॥ (౨౪)

ఆ॥ పలువు గాళ్లుదెచ్చి ప్రతిమలుగావించి । దేవుడనుచు మ్రొక్క దేవుడగునె । దేహగేహపరముఁ దెలియనివారికి ।రఘు॥ (౨౫)

గీ॥ సప్తకోటి మహామంత్ర జాలమెల్ల । చిత్తవిభ్రమమేకాని శివపదంబు । జేరనీదది నిక్కంబు సారసాక్ష ।రఘు॥ (౨౬)

గీ॥ అవని మంత్రంబు లెన్నైన నభ్యసించి । చేయుజపమున మతిమేమి చెందుముక్తి । యజప సారంబు గనవలెనంతెగాక ।రఘు॥ (౨౭)

ఆ॥ నాల్గుపాపలెపుడు నాటించి చూఁచిన । కోటిసూర్యలోక చోటనిలిచి । నట్లువెలుగు దానికావల పరముండు ।రఘు॥ (౨౮

గీ॥ నాల్గురంగు లభిస్థించి నాఁతియుండు । నాఁతి శిరమున నెక్కేటే కోతియుండు । కోతి శిరమున జ్యోతితాఁగూడివెల్గు ।రఘు॥ (౨౯)

ఆ॥ దేహమునకు చివర దేహంబులోపల । దేవుడలరుచుండు తేటగాఁగనట్టి తేటలోడ సైక్యమొందఁగవలె ।రఘు॥ (౩౦)

ఆ॥ నాసికంబు చివరనలిఁజూచువారికి। బ్రహ్మను నగ దానె బట్టబయలు। తనరునట్టి బయల దాను నిల్వగవలె ।రఘు॥ (౮౧)

ఆ॥ నాదమాలకించి నాదముఁదూలించి। యట్టినాదమునకు నైక్యమెఱిగి। యెఱిగియుండునట్టి యెఱుక తాఁగావలె ।రఘు॥ (౮౨)

ఆ॥ వెలుగుకన్న పరమువెదుక వేరేలేదు। వెలుగుఁ జూచువారు వేత్తలరయ। వెలుఁగుజూడకున్న వేత్తలెట్లగుదురు ।రఘు॥ (౮౩)

గీ॥ రెండుపత్తులలోపల నిండియున్న। పండువెన్నెల జూచిన భక్తులకును।కరతలామలకము మోక్ష కాంతయెపుడు ।రఘు॥ (౮౪)

ఆ॥ కటిలోనయున్న ఘనునిశోధింపక। నేంటిసేతురకట కొంటెతపము।తత్త్వమెఱుగకున్న దక్కునే మోక్షంబు ।రఘు॥ (౮౫)

ఆ॥ పంచకళలమధ్య పరముఁశోధించిన। పంచకళల తోఁడఁబ్రజ్వరిల్లు। పంచకళల తుదను బట్టబైలె పరంబు ।రఘు॥ (౮౬)

ఆ॥ చెట్టుశైవమనుచు క్షితినిదలంతురు। గుట్టుతెలియలేని యట్టిజనులు। గుట్టుపరము దెలుపు గురుఁడు తాఁగావలె ।రఘు॥ (౮౭)

ఆ॥ నాదబిందు కళలనయముతోఁ జూడక। గుట్టుతమకు నెపుడు పట్టువడునె। నాదబిందు కళల నాథునిఁగనవలె ।రఘు॥ (౮౮)

గీ॥ నీలతోయదమధ్య తానెగడుచున్న । ముక్తి
కాంతనుజూడని మూర్ఖులకును । మోక్షమదిమెట్లు
సిద్ధించు దీక్షలేక । రఘు ॥　　(౯౯)

ఆ॥ ఉల్లమందుగురువునుంచిపూజించక । పలువు
రాళ్లకెఱిగిభంగపడిరి । పలువురాళ్లతమకుఁ బరమెట్లు
జూపునో । రఘు ॥　　(౧౦౦)

ఆ॥ ఉల్లమందు శివుని యున్కినిదెలియక । తీర్థ
యాత్రలందు తిరిగివట్టి । తీర్థములను గ్రుంకసార్థకం
బెట్లగు । రఘు ॥　　(౧౦౧)

ఆ॥ గురునికన్నశివుడు ధరణిలోలేడన్న । గుఱిని
నిల్పిచూడగుట్టుగాగ । గురుడుపరుడుగలిసి గురుడు
తానౌనయా । రఘు ॥　　(౧౦౨)

ఆ॥ తారకంబుమాకు దక్కెనేడనుచును । ముఱి
యుచుండ్రురెపుడుముక్తిగనక । తారకంబుజూడఁదా
నె తారకమగు । రఘు ॥　　(౧౦౩)

ఆ॥ హంసమంత్రమెప్పుడాడుచునుండును । నాసి
కంబుకొననాటికొనుచు । నదియె తారకంబు నందరి
కొక్కటె । రఘు ॥　　(౧౦౪)

ఆ॥ ఇట్టి తారకంబు గుట్టులోఁ దెలియక । ఆత్మ
విద్యతమకునబ్బెనట్టు । లనుచు బలుకుచుండు రమ
వస్కయోగులు । రఘు ।　　(౧౦౫)

ఆ॥ ఇట్టితారకంబునింపుతోదెలిసిన । కర్మవితతు
లెల్ల గడకుబాయు । కడకుబాయ నాత్మ కైవల్య మొం
దును । రఘు ॥　　(౧౦౬)

ఆ॥ ఇన్నియేలఁ జెప్పుడే నొక్క కీలక । మాత్మ
శుద్ధిగలిగి యఘములణఁచి । సోహమనుచుఁ బలుక
శుద్ధతారకమ్మగు । రఘు ॥ (౯౭)

గీ॥ ఎలమినీతారకంబును దెలియలేక । దశరథా
త్మజుఁడని మదిదలచుచుండు । రట్టిభావన తారకంబ
వునె తలఁప । రఘు ॥ (౯౮)

గీ॥ అరయఁగఁద్రికూటమందుఁ దానంటియున్న ।
వాసుదేవుని మదిఁగనువారుగారె । బ్రహ్మవిదులిట్టి
మర్మంబు బట్టబయలు । రఘు ॥ (౯౯)

ఆ॥ ద్విదళకమలమందు దివ్వెనుజూచిన । భక్తుల
రయగాన భవులుగారె । యిట్టిసూత్ర మెఱుగకేమో
వచింతురు । రఘు ॥ (౧౦౦)

గీ॥ కళమునకుఁ గ్రిందిభాగంబు గనినవారు । మ
ర్త్యులంచును జెప్పిరిమౌనివర్యు । లట్టినిశ్చయమాత్మలో
నమరుటరిది । రఘు ॥ (౧౦౧)

ఆ॥ పరముబ్రహ్మమంచుఁబరికించిచూచెదు । వా
రెబ్రహ్మమనుట వసుధలోన । నట్టివానిఁజూడ నతఁ
డు తానె నయా । రఘు ॥ (౧౦౨)

ఆ॥ ముద్రలైదు మొట్టమొదటను గ్రహియించి ।
భద్రమైనవెలుగు బ్రతిభగాంచి । నిద్ర దెలియువాడు
నిజమైనయోగియా । రఘు ॥ (౧౦౩)

ఆ॥ బ్రహ్మరంధ్రమునను బరగెడుకళలోన । నైక్య
మొందినిన్నునచటనిలిపి । పూజసేతునన్ను బ్రోవుము
సతతంబు । రఘు ॥ (౧౦౪)

నడిమినాళమందు నాటించిచూచిన । నిండుకళల
తోడ నిలిచి వెలుగు ।నట్టి నిన్నుఁ జూచినైక్యంబు
గాంచితి । రఘు । (౧౦౫)

ఆ॥ సోహమనుచు నడచు సుస్థితిఁ దెలియక ।
సోహమనిన్నదానసుఖమదేమి । సుఖముగాఁగఁదోఁచు
జూపును దుఃఖంబె ।రఘు॥ (౧౦౬)

ఆ॥ కారణ గురుచేతఁ గళనెఱింగినవారు । ము
క్తి కాంతఁ జూచిమొదముజెందీ । తుదకుముక్తి జెంది
ధూర్జటులైయెదురు । రఘు (౧౦౭)

ఆ॥ కంటిలోనున్న కారణ గురుఁజేరి । దేహ
మందు భ్రాంతిఁ దీసివేయఁ । కారణగురుమూర్తి క
ళతాను బొందును । రఘు॥ (౧౦౮)

గీ॥ అరయ నారుసుపాధుల నడఁచివైచి । యచ
లభావంబు దాల్చినాత్మైక్య మెసఁగి । మనసుగ్రువి
యించునతఁడె మర్మజ్ఞుఁడగును । రఘు॥ (౧౦౯)

గీ॥ అరయఁ గృష్ణాండవర్ణత్రయంబులోన । నిం
డి యుండును బ్రహ్మాండఖండముగను । నట్టిబ్రహ్మం
బు జూచిన నతఁడె గురుఁడు । రఘు॥ (౧౧౦)

ఆ॥ కాకిభావ కులకుఁ గల్గునాబ్రహ్మంబు ।రాక
పోకగల్గి చీకుచుండ్రు । గానిపరముఁగాంచగాఁ జా
లరెప్పుడు । రఘు॥ (౧౧౧)

ఆ॥ కాకిభావ మెదలి కాంతిని జూచిన । వారలె
పుడు ముక్తిఁ జేరుచుందు । రనుచు బల్కిరెప్పుడా
నారదాదులు ।రఘు॥ (౧౧౨)

ఆ॥ పాపవిధులచేతఁ బరమును మఱచిరి । పాప మణపకున్న పరముగలదె । పాపమణచికంటిపాపల గనవలె ।రఘు॥ (౧౧౩)

గీ॥ పాపలోపల మెఱసెడు పరమపదవిఁ । గల యసేరరు నరులెపుడు గానలేక। గలయువారికి నెప్పు డు గలుగుముక్తి ।రఘు॥ (౧౧౪)

తె॥ పాపలోన దూటు పఱగుచునుండును । తూ టులోన నొక్క బోటియుండు । బోటిమాచిదాని నా టియుండగవలె ।రఘు॥ (౧౧౫)

గీ॥ నాదమాలించి యాలించి మోదమంది ।వా దమెడలించి నాదంబు పాడుకొల్పి । గాథలను మాని భోధచేఁగంద్రుముక్తి ।రఘు॥ (౧౧౬)

గీ॥ మూలసౌధంబు లోపల ముక్తికాంతఁ । జే రిజీవుండు పరముదాఁజెందు నిసుము । పరసవేదిని ప సిఁడిగాఁ బఱగునట్లు ।రఘు॥ (౧౧౭)

ఆ॥ సోహమనెడి ఖడ్గమూహతో నుతఁ దా ల్చి । దేహమోహాలతల దెగగనరికి । యహమణం పకున్న నబ్బునా మోక్షంబు ।రఘు॥ (౧౧౮)

ఆ॥ పరమదీప్తినరసి పరికింప తరమౌనె । ధాత కైన నతనితండ్రికైన । నెంతునను చు వెఱ్ఱిబిం తలఁ జె డుదురు । రఘు॥ (౧౧౯)

ఆ॥ కర్మవశముచేతఁ గల్గును జన్మంబు । కర్మవ శముచేతఁ గాలమెనయు । కర్మ వశమువదిలి మర్మం బుఁ గనవలె ।రఘు॥ (౧౨౦)

ఆ॥ మూలకందమహిమమునిమైన వోగను। పట్టి
నరులకెప్పుడు పట్టవడునె। గుట్టుదెలిసినట్టిగురుశిష్యు
లకుఁగాక। రఘు॥ (౧-౨౧)

ఆ॥ మూలసౌధమందు చాలగామెఱసెడు। జ్యో
తిఁగనక బ్రహ్మజాతియగునె। జ్యోతిఁజూచువాఁడె
సూబ్రహ్మజాతుండౌ। రఘు॥ (౧-౨౨)

గీ॥ నీలతోయద మధ్యమం బోలినుండు। జ్యోతి
యంచును గురుఁడును శ్రుతియుఁదెలుప। జూడనే
రరు సత్యంబు సూటిగాఁగ। రఘు॥ (౧-౨౩)

ఆ॥ నీటిజ్యోతిలోన నిండునీజగమెల్ల। జగతిజ్యో
తిలోనఁగలిగియుండి। నెగడుతెల్లజూచిజగమెల్లనీ
వంటి। రఘు॥ (౧-౨౪)

గీ॥ చూపులోపల మెఱసెడు జ్యోతివద్దను।
గాంచి నీమైక్యపదవి నేఁగాంచుకొనును। నిన్నుధ్యా
నించి మదిలోన సన్నుతింతు। రఘు॥ (౧-౨౫)

గీ॥ నీలతోయదాంతరమున వసిల్లియున్న। స్వా
మివనుచును మదిలోన సన్నుతింతుఁ। గానరాయు
న్కినీయున్కిగానెనర్పు। రఘు॥ (౧-౨౬)

గీ॥ జీవతనువుల మూడింటి చిక్కుదెలిసి। బ్ర
హ్మతనువులమూడింటి పద్ధతిఁగన। వీనికవ్వలిసాక్షి
వీవేకదయ్య! రఘు॥ (౧-౨౭)

ఆ॥ నిష్కళంకమగుచు నిర్వికల్పంబునై। నిర్విష
యమునైన నిర్గుణంబు। గురుని కరుణదెలియుపరము
నీవనిఘెంతు। రఘు॥ (౧-౨౮)

ఆ॥ తెలివికన్నఁ బరము దెలియంగ లేదని। పర
మఋషి గణంబు బలుకుచుండు। బలుకు చుండి పర
ముబయలని చెప్పిరి।రఘు॥ (౧౪౫)

గీ॥ ప్రకృతికెప్పుడు ద్రష్టయై పలుగుచున్న। బ్ర
హ్మామరచేతిలోనిద్రష్ట వరలుచుండు। నంచుబలుకుదు
రెప్పుడు సార్వ్యవరులు। రఘు॥ (౧౪౬)

గీ॥ ప్రకృతి కెప్పుడు దష్టయై పలుగు చున్న।
ద్రష్టసాక్షించి తాను తద్ద్రష్టననుచుఁ గన్నవారికి జ
న్మంబు సున్నయనిరి। రఘు॥ (౧౪౭)

ఆ॥ ప్రకృతి నెఱుగుద్రష్ట వికృతి నెంచెడి ద్రష్ట
బ్రహ్మమెఱుగు ద్రష్ట పరమద్రష్ట। యట్టిద్రష్టఁ దెలి
య నట్టిదైతె పరంబు।రఘు॥ (౧౪౮)

ఆ॥ పలుకులోనివానిఁ బరికించి చూచిన। పలు
కన్ని బ్రహ్మపలుకులగును। పలుకులెఱుగు తెలివి
పరికింపరానిదంబు।రఘు॥ (౧౪౯)

ఆ॥ పరముపరమటన్నఁ బరికింపఁ జేరేమి। పర
ముఁజూడఁజూడ బట్టబయలు। ఇంతకన్న పరమ దే
లోకమునసుండు। రఘు॥ (౧౫౦)

ఆ॥ మాయవలన బుట్టుమహిమీద కర్మముల్।
కర్మవలన బుట్టుకారణంబు। కారణంబు జన్మకారణం
బైయుండు।రఘు॥ (౧౫౧)

ఆ॥ కర్మకర్మయనిన కర్మ లేనే లేదు। జన్మకన్న క
ర్మజగతి లేదు। జన్మ కర్మలడచు సరనుండె గుఱుఁ
డుఁగా।రఘు॥ (౧౫౨)

ఆ॥ మాయమాయయనఁగ మహిమీఁద నెయ్య
ది । తన్ను బ్రహ్మమనుచుఁ దలఁపనియదె । తన్నుగని
నవారు దగమాయ గెల్తురు । రఘు ॥ (౧౫౩)

ఆ॥ పసిఁడివసువితతి బహురూపములఁ దోఁచి । ప
సిఁడియైన కరణిఁ బ్రాణులెల్ల । దెలియఁగనిన బ్రహ్మ
తేజంబు గాదొకో । రఘు ॥ (౧౫౪)

ఆ॥ బట్టబయలు తన్ను బాగుగా శోధింప । నేర్పు
గల్గువాఁడె నిష్ఠపరుఁడు । నిష్ఠ లేక బ్రహ్మనిష్ఠుఁడెట్లగు
నొకో । రఘు ॥ (౧౫౫)

ఆ॥ అచలభక్తి కన్న నవనిలో లేదని । శుద్ధత
త్త్వవేత్త చూచుచుండు । నెఱుక లేని వాఁడదేమి జూ
చు ధరిత్రి । రఘు ॥ (౧౫౬)

ఆ॥ మహిని జ్యోతి కన్న మఱియేమి లేదని । మౌని
జూచుచుండు మర్మమెఱిఁగి । మర్మమెఱుఁగ యోగి మా
యను జెందఁడు । రఘు ॥ (౧౫౭)

ఆ॥ తనదు పుట్టుముడికి తన్నుఁ దలఁపోసి । యు
ల్లమందు గురుని యూహఁ జేసి । చూచువారికెపు
డు సూక్ష్మంబు బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౧౫౮)

గీ॥ కల్లయని మాయమర్మంబు గనినవారు । మ
గుడవత్తురె జన్మకు మహికి నెప్పు । డంచుఁ బలుకుచు
నుందురయ్యార్యవరులు । రఘు ॥ (౧౫౯)

ఆ॥ పాప పుణ్యములను బాపెడు వస్తువు । బట్ట
బయట నెపుడు గుట్టుతోఁడ । నుండునంచుఁ బలుకుచుం
దురార్యులు । రఘు ॥ (౧౬౦)

ఆ॥ పరము పరమటంద్రు పరము వేరేమియా। పరముఁ జూచువారు పరులుగారె । పరము తానటన్నభావమ్మే బ్రహ్మంబు । రఘు॥ (౧౬౧)

ఆ॥ సోహమనెడిగురుని సూక్తి నెఱింగియు । దేహమన్న భ్రాంతి ద్రెంచివైచి । చూడగల్గువారే సూరివర్యులటంద్రు । రఘు॥ (౧౬౨)

ఆ॥ శూన్యరూపమెపుడు సూక్ష్మబుద్ధిని జూచి । యదియుభావమందు నైక్యపఱచి । యచలరూపమందియుంతయు దానౌను । రఘు॥ (౧౬౩)

ఆ॥ బాహ్యభావమెల్ల బయల్గాఁజేసియు । బయలులోన తాను బయటనిలిచి । బయలుగనినవాడు పరముతానేతాను । రఘు॥ (౧౬౪)

ఆ॥ శూన్యభావమెపుడు జూచినవారికిఁ । బరమభావమరయ బట్టబయలు । బట్టబయలు పరము బ్రహ్మంబుగనవలె । రఘు॥ (౧౬౫)

ఆ॥ ఏమిలేని దెఱిగి యేకంబుగాఁజేసి । శేషపదవిఁ దాను జెందవలెను । చెందకున్నఁ బరముఁ జెందుటదెట్లొకో । రఘు॥ (౧౬౬)

ఆ॥ శేషభావమెఱిగి చెందితిఁ దత్వంబు । శేషభావమిలనుఁ జేరగంటి । శేషభావమునను శేషమే పరమంటి । రఘు॥ (౧౬౭)

ఆ॥ బట్టబయటికన్న పరమువేరేలేదు । అదియు గురువులేక యబ్బుటెట్టు । లనుచుఁ జెప్పుచుందు రార్యులు ధరణిలో । రఘు॥ (౧౬౮)

ఆ॥ ఎఱుక యెఱుకటన్న నెఱిగెడి వస్తువు। మ
ఱవుమఱపటన్న మఱచియుంట। యెఱుకమఱవులేని
యెఱుకయేబ్రహ్మంబు। రఘు॥ (౧౬౯)

ఆ॥ ఎఱుకబయలుజేసి యేకంబుజేసిన। యది
యె మౌనివర్యులకైక్యపదము। అట్టిపదవిజేయు నట్టి
వాఁడె గురుఁడు।రఘు॥ (౧౭౦)

ఆ॥ వేదగహనమెల్ల వెదికిశోధించిన। పరమపద
దముఁజూడఁ బట్టువడునె। తెలియసద్గురూప దేశం
బులేకున్న। రఘు॥ (౧౭౧)

ఆ॥ దేహమునకుఁ దుదను దేవుఁడు గనుపించు।
మోహ రహితులైన మునులకెల్ల। సోహమందివెలు
గుజ్యోతినిగనవలె। రఘు॥ (౧౭౨)

ఆ॥ ఎఱుకయెఱుకయందు యెఱుకకుఁ బేరేమి।
యెఱుగుదృశ్యమెల్ల నెఱుకయగునె। గాన నెఱుకచే
తఁ గనవలెనాత్మను। రఘు॥ (౧౭౩)

ఆ॥ దృశ్యమెల్ల దెలిసి దృక్కునవనిల్పియా। దృ
క్కు తానెయగుచు దృఢముగాఁగ। నిల్పిచూడఁజూడ
నెగడుద్రష్టత్వంబు। రఘు॥ (౧౭౪)

గీ॥ కామలోభమోహాదుల కార్యముడుపు। ఎ
ఱుకయందును బల్కిరి పరమమునులు। ఇంతకన్నను
నెఱుకతానెచటనుండు। రఘు॥ (౧౭౫)

ఆ॥ అవనిజలము వాయువగ్నియాకాశంబుఁ।
గుండు యెఱుకయందు కుమతులాత్మ। నరయలేక
తుదకుయమబారిఁబడుదురు। రఘు॥ (౧౭౬)

ఆ॥ పరముఁబొందెదమని బల్కెదరజ్ఞులు । పరమనంగ దానిభావమేమి । పరమగురునికరుణఁబడయుదు రార్యులు । రఘు॥ (౧౭౭)

ఆ॥ ఎఱుక యెఱుకయంచు నేర్పరించెదరెందు। నెఱుకచూడ నెఱుగ నెవరివశము । ఎఱుకతో నెయనుచు నెరుగుట బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౧౭౮)

ఆ॥ ఎఱుకలోని యెఱుక నెఱిగినవారికి । నెఱుక లేక తానె యెఱుకయగుచు। నెఱుక నెఱుగఁ జూడ నెఱుకయే బయలగు। రఘు॥ (౧౭౯)

గీ॥ బట్టబయలైన యీగుట్టు పట్టువడునె । దిట్టమైనట్టి గురుకృపఁ దెలివిగనని । వట్టిమానవ జాతికీ వసుధలోన ।రఘు ॥ (౧౮౦)

గీ॥ పరమ గోప్యంబిదే బట్ట బయలటంచు । దరిమి జెప్పిన వినరేమి ధరణిజనులు । మాయ గృహమేధి సుఖముల మరిగిమరిగి ।రఘు॥ (౧౮౧)

ఆ॥ సర్వభూతములకు సమముగా వర్తించి । సర్వభూతములకు సాక్షియనుచు । దెలిసినట్టి తెలివి తిరమైన దేవుఁడౌ । రఘు॥ (౧౮౨)

గీ॥ జ్ఞానయోగంబు మాకును గలదటంచు । మమత నెప్పుడువిరిగెడు మానవులకు తానుతానైన భావంబుతరమె తెలియ ।రఘు ॥ (౧౮౩)

ఆ॥ మాఱువేళలందు ముదముతోఁ గూర్చుండి। నిర్వికల్ప సరణి నెరపకున్న । ముక్తిపదవి తమకుముట్టుట యెటులయా।రఘు॥ (౧౮౪)

ఆ॥ ఒట్టి మాటగాని యొకరైన దెలియరే। గు ట్టు దెలియులేనియట్టి నరులు। బట్టబయలుపరముపరి కించి చూడరు। రఘు॥ (౧౮౫)

ఆ॥ నాదమహిమ దెలిసినాటి యుండినఁజాలు। నదియు నచలమునకు నాస్పదంబు। నాదబిందు కళల నాథుండుతానగు।రఘు॥ (౧౮౬)

ఆ॥ బాహ్యమయిన బయలు పరమని పరికించి। యేహ్యగుణములెల్ల నెడలవిడిచి। చూడఁజూడబర ము సులభసాధ్యముగదా। రఘు॥ (౧౮౭)

ఆ॥ వేదమెల్లజదివి వేదాంత సారంబు। వెదకి చూడలేక విప్రులుందు। రట్టిసార మెఱుఁగు నతడు బ్రాహ్మణుఁడగు। రఘు॥ (౧౮౮)

ఆ॥ లోనఁజూడఁజూడ లోపలనేకాదు। బయ లు చూడఁజూడబయలుఁగాదు। బయలులోనఁబరము పరిపూర్ణమైయుండు। రఘు॥ (౧౮౯)

ఆ॥ తన్ను దెలియునపుడె తత్త్వంబు దెలియును। తత్త్వమెఱిఁగి నపుడు తానెతాను। తానుతానటన్నఁ దాబ్రహ్మమేయగు। రఘు॥ (౧౯౦)

గీ॥ తానుకాఁ గలయది గదా తత్త్వకంబు। తా నుతానైన భావంబె త్వంపదంబు। అసిపదంబన్న నీ రెంటికైక్యమగును। రఘు॥ (౧౯౧)

ఆ॥ దేహమందు నాశఁ జెందినవారికి। సోహ మనెడి గుఱుతుసూక్ష్మముగను।దొరకుచుండుననుచు నెఱుఁగరుజనములు। రఘు॥ (౧౯౨)

ఆ॥ పరము పరమనంగఁ బరదేశమున లేదు । భ్రాంతులుడిగి చూడఁ బరము బయలు । భ్రాంతులుడగకున్నఁ బరమెట్లుగాంతురు । రఘు ॥ (౧౯౩)

ఆ॥ మూల ప్రకృతిఁ జూచి మూలంబు బయలని । మూలసౌధమందు ముఖితఁ గూడి । యాడుపాడువార లచలంబుగందురు । రఘు॥ (౧౯౪)

ఆ॥ బట్టబయలటంచుఁ బలుకుమాత్రమె కాని । బట్టబయలు చూడ బ్రహ్మాంతరము । గుట్టు దెలియువారు కోటికొక్కరుగదా । రఘు ॥ (౧౯౫)

ఆ॥ బట్టబయలు బ్రహ్మభావంబటంచును । నిశ్చయింపలేరు నిష్ఠలేక । నిశ్చయించువారు నిర్గుణు లేకగా । రఘు ॥ (౧౯౬)

ఆ॥ ఎఱుకయున్నచోటు నేర్పడ దెలిసిన । జనన మరణములను గనఁగఁ బోదు । ఎఱుక తానన్నైన మెఱుకెఱుంగుట మేలు । రఘు ॥ (౧౯౭)

ఆ॥ కట్టెలోన నిప్పు గల్గిన రీతిని । తిలల తైల ముండు తీరుగాఁగ । దేహమందు నాత్మ తేజరిల్లుచునుండు । రఘు ॥ (౧౯౮)

ఆ॥ పాలయందు ఘృతము పరగిన రీతిని । నాళమందునున్న నభమునట్లు । మాయయందు నాత్మ మఱుగుగనుండును । రఘు ॥ (౧౯౯)

ఆ॥ అందఱందుఁ జూడ నాత్మఁడు గన్పించు । కొందఱింతెయనెడు కొరతతీరి । యెఱుకనిండునప్పుడేర్పడు బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౦౦)

ఆ॥ నాదమెడలకున్న లేదు బ్రహ్మముకాన్ప। పాదమెడలకున్న వచ్చుబ్రకృతి। పాదనాదములను వదలినముక్తుఁడౌ। రఘు॥ (౨౦౧)

ఆ॥ ప్రకృతి వికృతులగని పరమని భ్రమయేల। ప్రకృతివికృతులందుఁబ్రహ్మముగలదె। ప్రకృతివికృతులూడ్చి పరికింప బ్రహ్మమౌ। రఘు॥ (౨౦౨)

ఆ॥ అచలతత్వ మహిమయార్యుల కెఱుకగు। పరమలోభులకును బట్టుపడదు। తన్నుఁదెలిసి తెలియ తానుతానెపరమ్ము। రఘు॥ (౨౦౩)

ఆ॥ అచలమైనవస్తువంతటఁబూర్ణమౌ। పరముఁ జూచినట్టి భక్తజనుల। కంచు బలుకుచుందు రార్యజనంబులు। రఘు॥ (౨౦౪)

ఆ॥ తనువు వెలినిలోనఁ దగబూర్ణమైయొప్పు। పరమమైన వస్తువరసిచూడఁ। గడవ వెలినిలోనె గగనంబు చాటేప్పన। రఘు॥ (౨౦౫)

ఆ॥ పరముఁజూడ బట్టబయలగుచుండంగ। ముక్కుచెవులు మూసి నిక్కిచూచు। నిక్కిచూచునంతఁ జిక్కునామోక్షంబు। రఘు॥ (౨౦౬)

ఆ॥ భూతపంచకమునబుట్టినదేహంబు। బొలియుననుచు శ్రుతులు దెలుపుచుండు। నెంత జెప్పుచున్న నేమొకో యెఱుఁగరు॥ రఘు॥ (౨౦౭)

గీ॥ మాయతాననుభావంబు మర్మమెఱిఁగి। సచ్చిదానందరూపాత్మ సంజ్ఞదెలిసి। బయలుదేరినవారలు బ్రహ్మవిదులు। రఘు॥ (౨౦౮)

ఆ॥ మాయ మాయనున్న మహిని వేరే లేదు । దృశ్యమెల్లనిజము నశ్యమగుట । దృశ్యనశ్యసాక్షి దృఢమైన బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౦౯)

ఆ॥ దృశ్యమంత దెలిసి దృక్కుగానిల్చును । దృక్కు కెపుడు ద్రష్ట తెలివిగనుచు । నట్టిద్రష్టతాను నచలంబు ననుబొందు । రఘు ॥ (౨౧౦)

ఆ॥ నిత్య పూర్ణమగుచు సత్యంబు వెలుగొందు । నంచు పరమహాసులెంచుచుండ్రు । గానదియుబొందరే ఘనులు మేల్గనువారు । రఘు ॥ (౨౧౧)

ఆ॥ సత్యమైన బయలు సత్యంబుగానమ్మి । నిత్యకర్మలందనిత్యబుద్ధి । నిల్పుకొని పరంబు నిశ్చయింతురు బుధుల్ । రఘు ॥ (౨౧౨)

గీ॥ నల్లపిట్టలలోపలఁజెల్లనెఱుక । నిష్ఠగానమ్ము యోగులు నిపుణులగుచు । నచల పదవిని బొందు దురవనిలోన । రఘు ॥ (౨౧౩)

గీ॥ కంటిలోపలమెఱసెడు ఘనునిఁగనక । దృఢతనుపవాస తపమాచరింప స్వామి । ఫలము గన్పడునె పుష్పాంగ ఫలముగాక । రఘు ॥ (౨౧౪)

గీ॥ పురమున వసించు పురుషుని తెలుఁగు గనక । నొంటితనువును గారించుకొంటితపము । సేయునంతనె మోక్షంబుఁ జెందనగునె । రఘు ॥ (౨౧౫)

ఆ తనువు విడువఁబడిన నణు మహాత్పూర్ణత । నిండియాత్మ దానఖండరీతి । నుండునట్టి దాని నూహించికనవలె । రఘు ॥ (౨౧౬)

ఆ॥ అచలమగుచు బ్రహ్మ మంతర్బహిర్వ్యాప్తి । నెనయగాంచు వారలెందుఁగలరు । తెలియఁ జూతు మనుట వెఱ్ఱిమాటయెగాక । రఘు ॥ (౨౧౭)

ఆ॥ ఎఱుక బట్టబయలదేమియు లేదంచు । నూహసేయరాదు సోహమనెదను । మరిగియుండువారు మర్మజ్ఞులరయఁగ । రఘు ॥ (౨౧౮)

ఆ॥ అచలమైనవస్తువంతట నెప్పారు । వెదికి వెదికి చూడవివిధగతులఁ । భ్రాంతిశూన్యమైన పరిపూర్ణమైయుండు । రఘు ॥ (౨౧౯)

ఆ॥ అంతరమున్న వెలుగునా బ్రహ్మమీక్షించు । చుండలేని మనుజులెందఱవాన । లందు నెండితడిసి నంతనె ఫలమేమి । రఘు ॥ (౨౨౦)

ఆ॥ రూపురూపునందు రూఢిగా గన్పించు । రూపుదాపులేని బయలుకీర్తి । నట్టి బయటినరసి పట్టరే దోషమో । రఘు ॥ (౨౨౧)

ఆ॥ కలను నరకులాద[illegible]ాయమ్ములు మేన । గలవె మేలుకొన్నకడను [illegible]శ్వ । మరయు నెఱుక గన్న నిరయమేమియు లేదు । రఘు ॥ (౨౨౨)

ఆ॥ ఏమిలేనిదెఱిఁగి యేకాగ్రబుద్ధిని । సోహమనినపల్కు నూహనిల్పి । నిష్ఠతోడఁజూడ నిండును బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౨౩)

ఆ॥ రూపరహితమగుచు రూఢిగా మెఱయును । బయలుగాదు బట్టబయటియూహ । యట్టిరూపమెఱిఁగిపట్టిన పరమొందు । రఘు । (౨౨౪)

గీ॥ కంటిపాపలనడుమను గలుగుకాంతి । గనిన
వారలు కైవల్యగరిమగాంతు । రంచుఁబలుకుదురవని
లో నార్యజనులు । రఘు ॥ (౨౨౫)

ఆ॥ జగములన్ని యొక్కమొగిఁగూర్చి చూచిన ।
నేమిలేకతుదకు నెఱుకద్ధయుండు । నెఱుకవీడగట్టి యె
ఱుకయే బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౨౬)

ఆ॥ బట్టబయలుగుఱుతుపరమని జెప్పిన । వాడె పర
మగురుడు వసుధయందు । నంచు దెలియ బలికి రా
ర్యులెల్లప్పుడు । రఘు ॥ (౨౨౭)

ఆ॥ తత్వమనిన వేరుతలపునలేదని । యరసియా
త్మవేత్తలెఱుఁగుచుందు । రట్టులెఱుఁగలేని యరుదు
సాయుజ్యంబు । రఘు ॥ (౨౨౮)

గీ॥ అజపగాయత్రి మంత్రంబు ననుదినంబు । జప
ముఁజేయుచు దానందుజతనమొనసి । పరము తానైన
వాడెపో పడయు ముక్తి । రఘు ॥ (౨౨౯)

గీ॥ అజపగాయత్రిశిక్షణీయుంచునతడె విప్రు । డను
చు నుపనిషదుక్తుల యర్థమిట్టు । దంచు పెద్దలు తెలి
పిరి యనవరతము । రఘు ॥ (౨౩౦)

ఆ॥ అణు మహాత్ములెఱిఁగి యానంద మొందక ।
వేదములబఠించు విప్రజనము । చదువు మాత్ర దమకు
సారమేమిలభించె । రఘు ॥ (౨౩౧)

ఆ॥ కాయమందునున్న ఘనుని శోధింపక । విద్య
లనుచు వెట్టివిట్టువీగు । వారికెట్లు ముక్తివైభవమొన
గూడు । రఘు ॥ (౨౨౩)

ఆ॥ ఇంద్రియములనెల్ల నేమేమొకట్టించి । పట్టఁ జూచుగాని పట్టుటరుదు। అచలమందు జేర్పనంతకష్ట మదేల ।రఘు॥ (233)

గీ॥ వాయువు నిరోధమొనరింప మాయదెగునె। కాయమంతయు శుష్కింపఁగష్టపడుచు । నెంతతప మాచరించిన నేమిఫలము ।రఘు॥ (234)

ఆ॥ బ్రహ్మమెపుడు బట్టబయలగుచుండంగ। వె దుకదిరుగు వెఱ్ఱివేల్పులనుచు । తిరిగినంతలోన దొరకునా మోక్షంబు । రఘు॥ (235)

గీ॥ యజ్ఞదానాది వ్రతనిష్ఠలరసిచూడ । జననమ రణంబు లొందించుననుగాని । జన్మవార్థికివరిఁ జా పఁ జాలవెందు । రఘు॥ (236)

గీ॥ ఎన్ని చదువులుచదివిన నేమిలాభ । మాత్మ లోనున్న బ్రహ్మంబు నరయకున్న । తన్నెఱింగని చదువులు సున్నగాక । రఘు॥ (237)

ఆ॥ అరయ నన్ని విద్య లభ్యసింపగవచ్చుఁగా ని బ్రహ్మవిద్యఁగరువలశమె । గురుని కరుణఁగనని గుణహీనులకునెల్ల । రఘు॥ (238)

ఆ॥ అయిదు నాల్గు స్రోవలనిశంబు బంధించి । చూడఁజూడఁగళలు సొంపు మిగులు । మిగిలియున్న తత్వమేనీవని తలంతు । రఘు॥ (239)

ఆ॥ కనులహృదయ కమలకర్ణికయందున్న। స్వా మివనుచు నిన్నునస్నుతించి।మ్రొక్కివేడుచుంటి మ క్కువమీరంగ।రఘు॥ • (240)

ఆ॥ ఎఱుపు తెలుపునలుపు నెనయించి మెఱయు
న । విద్యకవలవెలుఁగు విశ్వనాథు। జూచి క్రొమ్ముక్కఁడు
నిను చోద్యంబుగామది । రఘు॥ (౨౪౧)

గీ॥ విశ్వతైజస ప్రాజ్ఞులవిధముదెలిసి । మూఁడు
దేహంబులందును మోహపడక। తత్త్వలక్షణాత్ము
డవని తలఁతు నిన్ను । రఘు॥ (౨౪౨)

గీ॥ రెండుపాత్రలలోపల నిండియున్న । బయలు
బ్రహ్మంబటన్న సద్భావమెంతు । గంతుఁదిలకింతుఁ
బులకింతుఘనతఁగాంతు । రఘు॥ (౨౪౩)

గీ॥ పండువెన్నెల యీబట్టబయలు గాంచి। యది
యదానన్నవానికి నాత్మయందు । బూజలొనరింతుని
న్నెంతుఁ బూర్ణుడవని। రఘు॥ (౨౪౪)

ఆ॥ పాపపుణ్యములను భ్రమతను దప్పించి తేప
తేపకెఱుకదీప్తిగాంచి। పాపలేదు శుద్ధపరమంబు
నీవంటి । రఘు॥ (౨౪౫)

ఆ॥ ఎఱుకచేత మన్నుమిన్ను లేర్పాటుసేయుదు। లె
ఱుకబయలుగలయ నెఱుకలేని। యట్టిచూడఁ బర
మునను భవరూపమా । రఘు॥ (౨౪౬)

ఆ॥ ఎఱుక మరువవెవ్వడే పాపపుణ్యంబు । లత
నికంటవనచు శ్రుతులయందు। వినుచుకనుచు నిన్ను
వినువనాకది గూర్పు । రఘు॥ (౨౪౭)

గీ॥ జీవతనువులమూడింటి చిక్కుఁదెలిసి । బ్రహ్మ
తనువుల మూడింటి పద్ధతిగన । వీనికవ్వలసాక్షి వి
వేకదయ్య । రఘు॥ (౨౪౮)

ఆ॥ సాక్షిసాక్షియనిన సాక్షివేరేలేదు । ధరణి
నెఱుక నెఱుగునెఱుకసాక్షి యట్టిసాక్షి రూపమచ
లంబునీవందు । రఘు ॥ (౨౪౯)

గీ॥ పరమపురుషుండ వీవటిభక్తినిన్నుఁ । బూజ
లొనరించి నిన్నెంతుఁ బూర్ణశక్తి! నన్యుఁడను గాను
బ్రోవవెయచల రూప । రఘు॥ (౨౫౦)

ఆ॥ రెండుకనులలో నఖండరూపముతోఁ ధనిం
డుకొన్నస్వామి నిన్నుఁదలఁతు । నెండజేర్చి నన్నఖం
డరూపుని జేయు । రఘు॥ (౨౫౧)

ఆ॥ ముద్రలైదు నేకముఖముగఁ జూచిన । కామ
ముఖ్యులరులు గదలలేరు । గాలిలేక దివ్వెగదలునా
యెంద్రైన । రఘు॥ (౨౫౨)

తే॥ అచల భావమెఱిగి యంతయుదాసైన । ఘ
నుఁడు కామముల మకడకుఁజిమ్ము । పర్వతమును గా
లిబడఁ ద్రోయఁగలదొకో । రఘు॥ (౨౫౩)

ఆ॥ గురునిబోధఁగ్నాని గుఱిసిల్వనేరదు । పుస్తక
ముల జదువఁ బొత్తు[illegible]డునె । తలపనోతపాలుతల్లిపా
లగునొకో । రఘు॥ (౨౫౪)

యోగపరత లేకయొనరునా మోక్షంబు । కర్మప
రతచేతఁ గష్టమింతె । వానలేకయున్న వరిపైరుపం
డునా । రఘు॥ (౨౫౫)

ఆ॥ క్రమత నెక్కి ముక్తి కడఁ జేరవలెగాని । యె
గయునేని తుదకునెక్కనశమె । మెట్టుపట్టులే కచె
ట్టెక్కఁదరమౌనె । రఘు॥ (౨౫౬)

ఆ॥ బ్రహ్మసుందుమనసు బాగుగాఁదాకిన । నిం
ద్రియఁబులెల్ల నెగయకడఁగు ॥ హరినిగన్న గజముల
డఁగకయుండునా । రఘు॥ (౨౪౭)

ఆ॥ అచలమందుహృదయమాత్మలీనతజెంద । కా
ఱుగుణములెల్లఁ గడకుబాయు। మ్రుంగిసగనిపాము ము
ణిగిపాటిన యట్లు । రఘు॥ (౨౪౮)

ఆ॥ నిష్కళంకమందు నిక్కంబుగామది । నిల్పి
చూడఁజూడనిగ్గుదోరుకు । పెరుగు జనువఁదరువమరి
వెన్నదొరుకదే ।రఘు॥ (౨౪౯)

ఆ॥ అచలతత్వపరత నైక్యభావముగన । ఫ్వరస
మాయడాయ వెరపుఁగనదె । పాము గాంచి కొక్కు
పరుగెత్తిడాగదే । రఘు॥ (౨౬౦)

గీ॥ ఇట్టిభావంబు దెలిసిన నీశ్వరుఁడగు । నంచు
బలికెదరెప్పుడు నఖిలమునులు । వారిభావనదెలియరె
వ్వరు ధరిత్రి । రఘు॥ (౨౬౧)

ఆ॥ అన్నిచోట్ల బ్రహ్మముగుపడుఁ దరిచిన । ను
వులయందు నున్ననూనెభంగి । పెరుగునందు ఘృత
ముపరగినరీతిని । రఘు॥ (౨౬౨)

ఆ॥ అచలరూపమహిమ యవధూతకేకాక । యి
లను కర్మతులకు నెఱుగనగునె । కమల గంధమళికిఁగా
క కప్పలకౌనె । రఘు॥ (౨౬౩)

ఆ॥ జన్మకారణమని జనులెల్లఁగర్మంబు । తెలియ
లేరదేమొ తెలివిమాలి।కర్మలెల్లవదిలికనవలె బ్రహ్మం
బు । రఘు॥ (౨౬౪)

ఆ॥ మూడునదుల పైని మేడలో విలసిల్లు। ముదితం గూడ లేక మూర్ఖజనులు। పరులను గుణబల్మిం బట్టబో యెదరేమొ ।రఘు॥ (౨౬౫)

ఆ॥ అండ పిండ పద్మజాండంబు నందెల్ల। నా త్మనిండియుండు ననవరతము। సాక్షిగ తితదన్య సాక్షి నైయుండెద । రఘు॥ (౨౬౬)

ఆ॥ ఆరుమూడు గట్టి యనిశంబు నాలోని। యూ రునెక్క తమ్మునెర యుచుందు । నార్ద్రనైన యరు ల నడంగింపంగోరెద ।రఘు॥ (౨౬౭)

ఆ॥ తల్లినీవెయనుచుం దండ్రినీవంచును । భ్రాతనీ వెయనుచు బ్రహ్మమనుచు । గురుండవీవెయంచుం గూ ర్మితోం దలంచెద । రఘు॥ (౨౬౮)

ఆ॥ అన్నివస్తువులనునన్ని శబ్దములలో । నన్నికళలలోన ననవరతము । నిండియున్నబయలు నీవె బ్ర హ్మంబంటి । రఘు॥ (౨౬౯)

ఆ॥ పంచభూతములను బంచాక్షరంబులం । బం చవర్ణములను పద్ధతిగన । నేమె కాంచెబ్రహ్మ మింత యు దానెను । రఘు॥ (౨౭౦)

ఆ॥ పైనిబయలుజూచి పరమాత్మ యనియెంచి। లో నిబయలుజూచి లోకపూర్ణ । భావమెన్న తెల్వి బ హ్మమైనిల్చెను । రఘు॥ (౨౭౧)

గీ॥ అరయ నాగ్నేయ కమలంబు నందు మెఱయు। దృశ్యమంతయు నెటిగెడు దృక్కువంటి । దనియాదీ నికిసాక్షి నేననియుంగంటి । రఘు॥ . (౨౭౨)

ఆ॥ కళలరహితమగుచు ఘనముగా మెఱసెడు। స్వామినీవటంచు సన్నుతింతు। నిరుపమాన విభవని ర్గుణబ్రహ్మశ్రీ ।రఘు॥ (౨౭౩)

ఆ॥ నెగడు కళలఁజూచి నిష్కళందున నిల్పి। నిల్పినట్టి తెలివినిశ్చయించి। బ్రహ్మ మెఱుఁగువారు ప రమ యోగీంద్రులు। రఘు॥ (౨౭౪)

ఆ॥ గురుఁడుబ్రహ్మమంచు గురిమీరఁదలచుచు। గురు పాదసేవ మఱువకెనను। బొట్టుగొల్పి లేనిపు ట్టరుజగతిలో ।రఘు॥ (౨౭౫)

గీ॥ తాను నేనన కుండిన దాని పేరె। యచలమనుచును మనసులో నరయవలయు। గాని యెఱుకను పేరొక ఘనము గాదు। రఘు॥ (౨౭౬)

ఆ॥ మొదల బోధజేసి ముదముతో సద్గురుఁడచ లమెఱుఁగు భావమంతఁదెలియ జేసియొఱుకగాని శే షంబొసంగును। రఘు॥ (౨౭౭)

గీ॥ సాధనమొకింత లేనిసంసారమంద। సారతనుగాంచు ప్రాకృష్ణ్యాచయ యుకల్మి। గురుడద్వైత స్వరూపమౌ గఱుతుఁదెలియు। రఘు॥ (౨౭౮)

గీ॥ శరణుశరణంచు గురుపాదసరసిజములు। మఱవకెప్పుడు తలఁజూడిమౌని వరులు। ముక్తిగాంతురు నీపాదభక్తులగుచు। రఘు॥ (౨౭౯)

గీ॥ సాధనంబులునాల్గింటి సరణిఁదెలిసి। యచలమైనట్టి బ్రహ్మార్థమెఱిగి। లేనివారలు పుట్టువు లేని వారు। రఘు॥ (౨౮౦)

గీ॥ అరయఁబరిపూర్ణమగుచున్నబరముజెంద నే। యుకసాధనమగుటఁ దారేర్పరించి। తగనెఱింగించు వారలు తత్వవిదులు। రఘు॥ (౨౧)

ఆ॥ ఆత్మతత్వమున్న నాద్యంతములుసున్న। మ ధ్యమంబుసున్న మహిమదెలియ। మూలమెఱుగకున్న ముక్తినిగనరన్న। రఘు॥ (౨౨)

ఆ॥ సాధనములేని సంసారగహ్వరంబు। విడిచి వ తేరకున్న తెలియలేరు। సార్థకంబునీదుసద్భక్తిఁగ నరయో। రఘు॥ (౨౩)

ఆ॥ కూటి కొఱకుఁగాదె కోటివిద్యలునేర్చి। వి వేకిగుటకట వెఱ్ఱిగాక। విద్యయైన నాత్మ వేతృత్వ మగుగదా। రఘు॥ (౨౪)

ఆ॥ దేహానివసితమ్ము సోహమ్ము జూడక। తీర్థ యాత్రలంచు తిరిగితిరిగి తుదకుముక్తిలేక మదవ్రతిఁ జెడుదురు। రఘు॥ (౨౫)

ఆ॥ దేహముకుడిఁజేసి నిన్ను గ్ర్హజేసి సోహ మనెడిపరము సూక్తి నెఱిఁగి యారుతమ్ములందు న ర్తింప వలవదా। రఘు॥ (౨౬)

ఆ॥ సమతమించ నారుకమలము లందున్న। బ్ర హ్మహంసయంచుఁ బలుకుచుండు। బలుకుచున్నహం సఁబరికించి కనవలె। రఘు॥ (౨౭)

ఆ॥ స్త్రీల జూచినపుడె చీకాకు పడుదురు। క డుపులోని రోతగానలేరు। ప్రకృతిలోనివారు పరమె ట్లు గాంతురు। రఘు॥ (౨౮)

ఆ॥ రామనామజపముల వ్వంత యాత్మలో । సిలి
పి తలపలేరు నిమిషమైన । రామ నామ మహిమ ర
హిఁ జెప్పుదురు గాని । రఘు ॥ (౨౮౯)

ఆ॥ మాయలోనఁ బుట్టి మాయలోఁ బెరిగియు ।
మాయలోనడంగి మనుజులకట । మాయఁ దెలియ లే
కమఱిగి రా మాయనే । రఘు ॥ (౨౯౦)

గీ॥ వింటిబద్దల క్రింద నైన వీధిలోన । నాల్గురంగు
ల కావల నాటి యున్న । వెలుగుఁ జూచిన వారె కా
వేత్తలండ్రు । రఘు ॥ (౨౯౧)

ఆ॥ నల్లగుంటనట్టనడుమను విలసిల్లు । పిల్లమీద
చాలఁ బ్రీతిగల్గి । కల్లరీతి బ్రకృతిఁ గాంచు బ్రహ్మం
బు । రఘు ॥ (౨౯౨)

ఆ॥ అండపిండ పద్మజాండములో వెలి । నాత్మఁ జూ
డలేని యజ్ఞులట్లు । చూచువారి నెల్లఁ జులకనఁ జూతు
రు । రఘు ॥ (౨౯౩)

ఆ॥ హృదయ కమలమందు నీశ్వరుండు వసించు ।
గాసిలోనఁ గాని కానరాడె । కాసి కేగువారు గందురే
పరశివు । రఘు ॥ (౨౯౪)

గీ॥ ఉదక తేజంబులనుఁ రెంటినూహ చేత । సు
షిరమునఁ ద్రిప్పి నిల్పెడు సూటి దెలిసి । దానికూర్ధ్వ
పరంబు దాఁ బూనవలెను । రఘు ॥ (౨౯౫)

గీ॥ పంచ దశిమంత్ర వర్ణ తాత్పర్యమెఱిగి । షోడ
శాక్షరి మంత్రంబు సూటిదెలిసి । ద్వాదశాక్షరిఁ దె
లిసిన దైవమతఁడె । రఘు ॥ (౨౯౬)

ఆ॥ ఇంతకన్నసూక్ష్మమీ మహిలేదని । కోరిచె లిసికొంటి గురునికరుణం । గరుణతోడఁబ్రోవు కమల సంభవనుత । రఘు॥ (౨౯౭)

గీ॥ ఆశలడగించి యీగ్రంథ మచలమగుచు । నె ప్పుసుజ్ఞానులగువారికొప్పిదముగ । నిట్టిగ్రంథంబుఁ జేకొనుమింపుతోడ । రఘుకులాంబోధి సోమ శ్రీరామ నామ ॥ (౨౯౮)

ఆ॥ గురునికరుణచేతఁ గూర్చితిగ్రంథంబు । త ప్పులున్నవియును నెప్పగాగ । మెప్పుఁజేసి బ్రోవుమీ నిన్నువేడెద । రఘుకులాబ్ధి సోమరామనామ॥ (౨౯౯)

ఆ॥ సత్యరూపుఁడైన సాక్షినిజూడని । నిత్యకర్మ జాలన్నిరతు లకట । ప్రత్యగాత్మలగుచు బరమెట్లు గం దురు । రఘుకులాబ్ధి సోమ రామ నామ ॥ (౩౦౦)

ఆ॥ ఇట్టిపద్యవితతి నింపుతోఁజదివిన । పుణ్యుల కుఁ ద్వదంఘ్రి పూర్ణభక్తి । భుక్తి వ్యాస్తియు ముక్తియుఁ జేకూర్పు రఘుకులాబ్ధి సోమ రామ నామ ॥ (౩౦౧)

ఇది శ్రీయాజ్ఞవల్క్య శాఖోత్పన్న కాశ్యప సగోత్ర పవిత్ర రెడ్డివంశ క్షీర పారావార రాకాసుధా కర బ్రహ్మయామాత్యపుత్ర శ్రీజగద్గురువిశ్వ నాథా వధూతాచార్య శిష్యవర్య సుజన విధేయ సుబ్రహ్మణ్యనామధేయ ప్ర ణీతంబగు నద్వైత రహస్యంబను వేదాంత గ్రంథము, సంపూర్ణము.

శ్రీగురవే నమః

ప్రకటన పత్రిక.

శ్రీమచ్చెన్న పురంబున పెద్దినాయని పేట నాటుపి ళ్లారి గుడి వీధి కవాటు సంఖ్య (౨౦) గలయింటను విక్ర యింపంబడు వేదాంత గ్రంథముల వివరము.

	వెలలు		పోస్టేజి	
	రు	అ	అ	పై
సుజ్ఞానదీపమను గుర్వుగీత ౨౭౪ శ్లోకం...	౧	౮	౧	౦
శ్రీశివరామదీక్షితీయమను అచల గ్రంథము	౧	౦	౧	౦
శుద్ధనిర్గుణకంఠాగ్ర దరువులు తాత్పర్యంసహా	౦	౧౨	౧	౦
శ్రీకృష్ణబోధామృతము, ౧౨ రాజులకథలు	౦	౧౨	౧	౦
శ్రీకృష్ణోద్ధవ సంవాదమను పరమపదమార్గము	౦	౮	౦	౬
శ్రీరామహృదయమను ఇంద్రజాలపుకథలు	౦	౮	౧	౦
వసిష్ఠజనక సంవాదము, అతీతమార్గ గ్రంథం	౦	౮	౧	౦
శుకపరీవవింశతియను ౨౫ - కథలు ...	౦	౮	౧	౦
సుజ్ఞానరత్నావళి, ౧౦౮ వేదాంతకీర్తనలు	౦	౬	౧	౬
భక్తవిజయమను ౧౦ మహాపతివ్రతలకథలు	౦	౬	౦	౬
ఉషాపరిణయము, వచన కావ్యము ...	౦	౬	౦	౬
శ్రీకృష్ణ నృగు మహారాజు ప్రహ్లాదము	౦	౪	౦	౬
యోగానంద చరిత్ర, యక్షగానము...	౦	౪	౦	౬
అద్వైత రహస్యము	౦	౪	౦	౬
ఆత్మవిలక్షణసారమను గ్రంథము ...	౦	౨	౦	౬
ఆంధ్రపంచీకరణము	౦	౨	౦	౬
బసవశతకము, వేదాంతము	౦	౧	౦	౬

ఈరిజిష్టరు గ్రంథముల కొనెడు వారలకు రూ ౧౧౦ ...కి రూ ౧౦-వంతున కమీషన్ (అనగా తోని) యివ్వబ ... రూ ౧౧-కు తక్కువగా కొనెడు వారలకు కమీషన్ ...షను. వి పాలా బిల్లులు పుచ్చుకోబడవు.